

mindre kunnet finde Anledning til fra dansk Side at skille sig fra de toende andre standnaviste Lande, hvis Repræsentanter bestemt have udtalt sig imod Hjemførselspligtens Udstrækning udover den udenrigske Fart og overfor andre end Søfolk, som det maa erkendes, at der for Danmarks Bedkommende vil kunne gives særlige Lovregler, hvis det i Politi- og Fattiglovene virkelig skulde findes nødvendigt at paalægge Skibsfarten ejendommelige Forpligtelser i den omhandlede Henseende fremfor Landtransporten.

§§ 35—39 handle om Forpligtelsen til at føre Journal eller Dagbog, dennes Indretning og Indhold, Tilsynet med dens rigtige Førelse samt Afdgangen til at blive bekendt med, hvad der staar i den. Selvfølgelig er der allerede tidligere givet Lovregler om Skibsjournalernes Førelse m. v., idet disse Dagbøger ere et saare vigtigt for ikke at sige uundværligt Middel til at føre Kontrol med hvad der passerer under Rejsen og dermed til Oplysning om mange Forhold, som kunne være af den største Interesse for Redere, Ladningsejere, Assurandører osv., og ikke mindre til Oplysning, lige overfor det Offentlige, om hvorledes der er værnet om Menneskeliv, hvorledes Mandskabet er behandlet, hvorledes Lovovertrædelser ere forfulgte m. m. Der henvises i denne Henseende til de forholdsvis nye Love, Fdg. af 10. Januar 1840 og L. af 22. November 1858. Lovforslaget har i det væsentlige kunnet slutte sig til disse Lovbestemmelser, men enkelte Forandringer og Tilføjninger ere dog foreslaaede. Bortset fra de mindre vigtige Bestemmelser i §§ 35 og 38, hvorefter Autorisation og Eftersyn af Dagbøgerne for Fremtiden skal ske uden Betaling, mærkes særligt følgende. Reglen i § 35 om, hvilke Skibe der ere pligtige at føre Journal, stemmer i det væsentlige med den nu gældende, hvorved iøvrigt bemærkes, at der paa dette Punkt, af let forståelige Grunde, ikke har kunnet opnaas Overensstemmelse mellem de 3 Landes Sølovsforslag, idet man i Norge har ment at burde fastholde Dagbogs-Forpligtelsen for alle Skibe, der gaa i udenrigsk Fart, uden Undtagelse, medens man i Sverige ikke har villet fravige den ved Fdg. 19. April 1875 indførte Ordning, at Forpligtelsen til at føre Dagbog kun gælder Sejlfartøjer, naar de ere 50 Tons eller derover og gaa i Fart til andre Steder uden Riget end de ved Østersøen samt i Danmark og Norge indenfor Skagens Fyr og Vindesnæs beliggende. Der findes dog i § 35 gjort en Undtagelse for Skibe, der kun gaa paa Fiskefangst i Nordøen eller Østersøen udenfor Vinterne

Texelen—Vindesnæs og Kligenvalde—Kalmars, idet disse fritages for at føre Dagbog eller Skibsdagbog af Hensyn til, at en regelmæssig Dagbogførelse paa saadanne Fiskeri-Stibe, der i Almindelighed ifkun have en ringe Arbejdskraft om Bord og navigeres ved Hjælp af Skipperens nøje Kendskab til Havdybderne, samt derhos seje hist og her uden noget bestemt Maal, vistnok vilde blive temmelig byrdefuld i Forhold til, hvad der kan opnaas ved den. — Forsaavidt Dampskibe angaar, paabjydes det i § 35 som Tillæg til den almindelige Skibsjournal at føre en særskilt Mastindagbog. — Ifølge § 36 paahviler Ansvar for Dagbogens ordentlige Førelse Skipperen, forsaavidt han selv fører den; overlader Skipperen, hvad der jo er sædvanligt, Styrmanden at føre Dagbogen for en Del af Døgnet (Etmaalet), bærer vel Styrmanden selv Ansvar, men Skipperen har dog et Medansvar forsaavidt som han er pligtig at føre Tilsyn med, at Styrmanden fører Dagbogen ordentligt, og saavidt muligt har at forvisse sig om Tilførslernes Rigtighed, om han end naturligvis ikke personlig kan indestaa for dem. Mastindagbogen føres af Mastmesteren under et tilsvarende Tilsyn af og Medansvar for Skipperen. For at afstafte en Misbrug, der har indsneget sig i Praksis, er der fremdeles i § 36 sat en Frist for Overførelsen fra Kladden til selve Dagbogen. — I § 37 har man søgt at give en fylligere om end derfor ikke just aldeles udtømmende, Fremstilling af, hvad der skal indføres i Dagbogen, eller med andre Ord nærmere vejledende Regler til Fortaelse af den almindelige Sætning, at enhver under Rejsen indtræffende Begivenhed, hvorom Kundskab kan være til Nytte for Redere, Ladningsejere, Forsikringsgivere eller andre, der have Interesse i Rejsen, skal nøjagtig optegnes. Indholdet af denne Fremstilling har været Genstand for nøje Overvejelse i de 3 Lovkommissioner, og der var i dem fuld Enighed til Stede derom; i den nye svenske Sølov er der nu vel, efter Nigsdags-Lovudvalgets Indstilling, gjort 2 imaa Tilføjninger, nemlig i Paragrafens 2det Stykke, hvor der foran Ordet „Bægt“ (o: den indtagne Ballasts Bægt) er indskudt „omtrentlige“, og i 4de Stykke, hvor der imellem „naar“ og Ordene „Skipperen under Rejsen finder det nødvendigt at mindste Kosten“ er indskudt: „og af hvilken Anledning“. Disse Tilføjninger medføre imidlertid ingen Henseende nogen Forskel fra den dansk-norske Tekst. — I § 38 1ste Stykke foreskrives det, at der skal gøres Paategning i den ældre Dagbog om en ny Dagbogs Autorisation, for at der ikke skal kunne føres dobbelte